

Recensie: Tony Hadley****

De Roma Borgerhout
dinsdag 6 februari 2018



foto © Tony Hadley

Recensie:

Het is van 1996 geleden dat we Tony Hadley nog op een Antwerps podium zagen optreden. Toen, bijna 22 jaar geleden en we nog een snotneus van zestien jaar waren, stond ie op de affiche van Night of the Proms. De frontman van Spandau Ballet die in juni 58 wordt, wist dat maar al te goed en verwees ook naar de concertreeks in een van zijn bindteksten. Hadley ging vanaf 1990 na 12 jaar Spandau Ballet de solotour op wat hem in april een zesde soloplaat moet opleveren. In de Roma bracht ie een mix van oude nummers, solomateriaal en enkele puike covers zoals 'La Devotee' van Panic! At The Disco, een stevig meegeklapt en meegezongen 'Somebody to love' van Queen – Freddie Mercury beschreef ie als 'a great showman, an amazing voice and a friend' – en oerdegelijk 'Life on Mars' van David Bowie. Hoewel sommige nummers zoals het nieuwe 'Accident waiting to happen' live nog niet helemaal op punt stonden met zijn band, bewees hij in de Borgerhoutse zaal wel dat ie nog steeds beschikt over een loepzuivere stem. Tijdens het laatste nummer 'Gold' op de set veerde het publiek spontaan recht, klapte en zong het die hit van begin tot einde mee. Kortom: Hadley bewees nog steeds te staan voor oerdegelijk vakmanschap.

Toen de Britse singer-songwriter de avond iets voor negenen opende met 'Life on Mars' van Bowie voelde je al meteen dat het niet fout kon gaan. Tony Hadley haalde zijn noten moeiteloos, ook al zingt ie die allerhoogste exemplaren vaak nét iets naast de micro zoals tijdens 'For your blue eyes only'. Met een drummer, twee gitaristen, toetsenist en percussioniste/zangeres stond ie op het podium. Vooral Lily Gonzalez wist ons daarbij meermaals te verbazen. Was het niet via haar aanstekelijk percussiespel op onder andere de conga's, dan was het wel met haar fenomenale stem waarmee ze tijdens 'True' onder andere onwaarschijnlijk straf mocht uithalen op het einde. Een stem die overigens perfect blendde bij die van Hadley.

De zanger eindigde elk nummer als een gentleman door het publiek te bedanken met de woorden 'Dank u. Thank you very much. Thank you.' Hadley liet zich solo begeleiden door Phil Taylor op toetsen tijdens 'What I am' wat halfweg in de set voor een eerste hoogtepunt zorgde. Maar de game changer was met stip 'Only when you leave', een uptemponummer dat de fans in het publiek duidelijk deed ontgooien. Met zijn heerlijke piano- en gitaarriffs zorgde de song ervoor dat de allergrootste fans hun stoeltjes lieten voor wat die waren en vooraan aan het podium kwamen staan om te dansen. Hadley dronk een glas whiskey op en hoopte voor ons dat alles in ons leven goed en mooi mocht zijn. Hij had zijn allergrootste hits opgespaard voor het einde en dat bleek een goede zet. Met 'Through the barricades', 'True' – hier met solo op elektrische gitaar – en afsluiter 'Gold' onderstreepte hij dat ie live nog steeds deliverd. Kortom: we zagen een puik en degelijk optreden dat getuigde van veel vakmanschap!

< Bert Hertogs >

De setlist:

Life on Mars (cover David Bowie)

To cut a long story short

Highly strung

Accident waiting to happen

La devotee (cover Panic! At The Disco)
Delirious
Round & Round
Soul boy
Killer blow
What I am
For your blue eyes only
Lost in your love
Only when you leave
Take back everything
Barricades
Somebody to love (cover Queen)
Everytime
Lifeline
True
Dakota
Gold